MUSIKK

HVER FREDAG I BA
TELEFON: 55 23 51 92
E-POST: PULSEN@BA.NO

WiMP

1	**Ed Sheeran**	I See Fire
2	**Klingande**	Jubel
3	**Shakira/Rihanna**	Can't Remember To Forget..
4	**Pitbull/Ke$ha**	Timber
5	**Morten Harket**	Brother
6	**Lorde**	Royals
7	**Avicii**	Hey Brother
8	**Kaveh**	Snufs
9	**OneRepublic**	Counting Stars
10	**Nico & Vinz**	In Your Arms

Rock
Johndoe
«Slugger»
(Aiko Music)

Trondheimsbandet Johndoe var udiskutabelt lillebroren til DumDum Boys da de ga ut debuten «Ja takk til trøbbel» i 2003. Låter som «Et sunnhetstegn» og «Skyskraper» viste at guttene kunne bruke formelen til å lage tøff vorspielmusikk. Det hjalp også på at albumet var produsert av Yngve Sætre i Duper Studio i Bergen. Nå er bandet ute med sitt første album på åtte år. DumDum-likheten er tonet litt ned. Det synges på klingende trøndersk (ikke det mest sexy rockespråket) – og dette er småenergisk gitarrock som aldri prøver å utforske grensene. Siste halvdel er klart best. Da varierer også Johndoe mer, fra halvdesperat rock i «Haritnjå» til røff reggae i «Rikets sal». Og er det et knallhardt oppgjør med bartebyen i «Trondheim Ground Zero»? Låter: «Enkle svar», «Rikets sal».

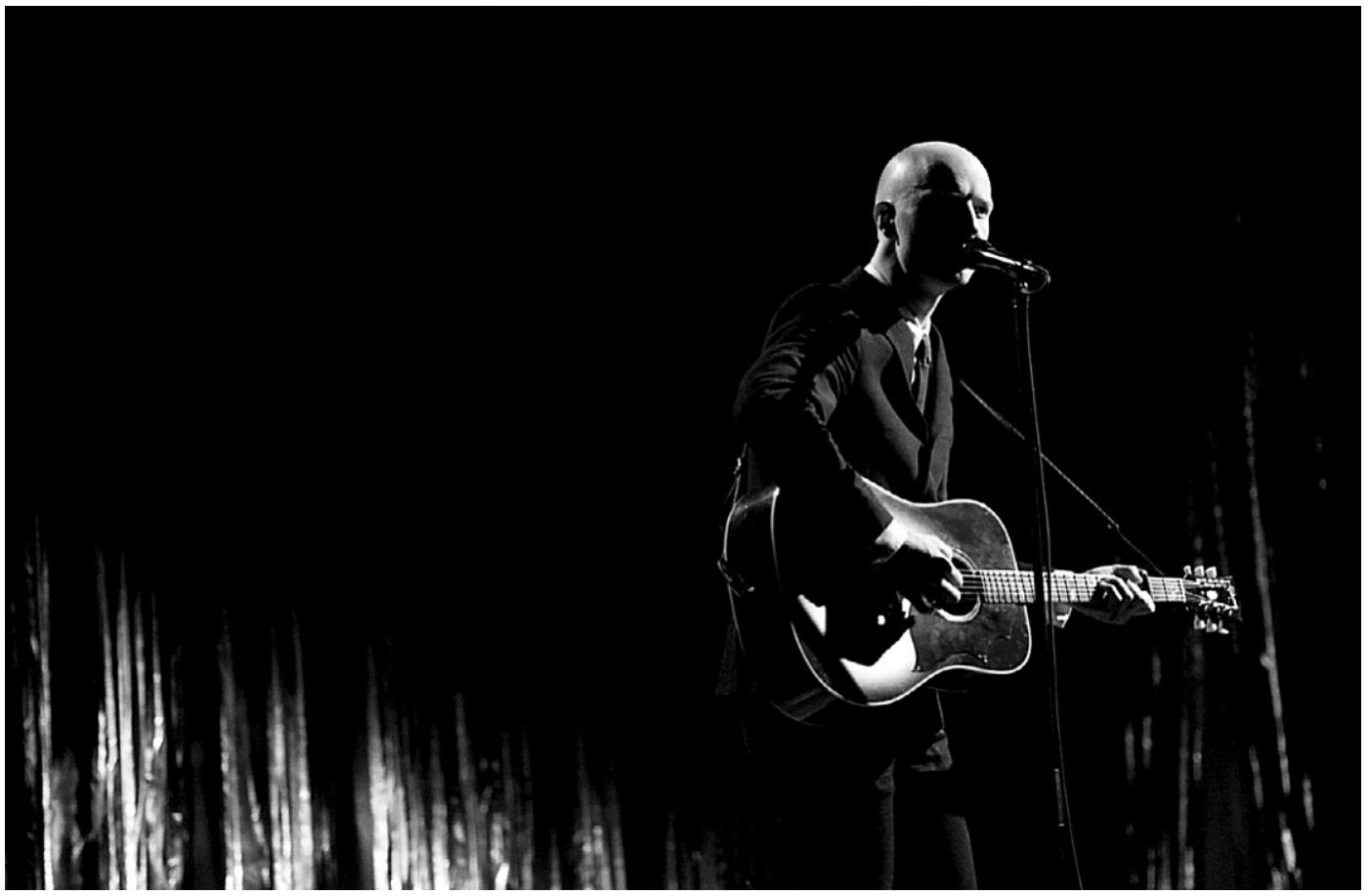

NYTT ALBUM: *Sivert Høyem, her fra Logen i 2012, er klar med albumet «Endless Love». Spiller på Bergenfest.* ARKIVFOTO: EIRIK HAGESÆTER

Sivert Høystemt

Han har ikke nyhetenes verdi lenger, men ingen kan ta fra Sivert Høyem stemmen.

Indie/Rock
Sivert Høyem
«Endless Love» (Warner)

■ Sortland-mannen har manøvrert seg gjennom ti år i dunkelt terreng når han i år «jubilerer» som soloartist. «Det å bli soloartist var aldri noen jobb jeg søkte på. Opprinnelig var musikken en sosial greie for meg. Jeg ville være i et band», forteller Høyem i presseskrivet hvor han er intervjuet av forfatter Torgrim Eggen.

■ Fire soloplater har det blitt på disse ti årene og Høyems momentum, som han dro med seg fra Madrugada, har hele tiden vært intakt. Men selv om Høyem aldri lager svake album har både «Ladies and Gentlemen of the Opposition» (2004), «Exciles» (2006), «Moon Landing» (2009) og «Long Slow Distance» (2011) hengt litt igjen i sin tid og ikke maktet å bli med videre i den norske musikalske kanonen, med unntak av noen singler. Forhåpentligvis kan «Endless Love» endre på det.

■ Klokelig har Høyem dratt med seg essensen fra den lyse EP-en «Autumn In Arcadia» (2012) videre inn i «Endless Love»-materialet som setter lyskasteren på *Sangeren* og løfter opp Høyems udiskutable styrke.

■ Med den overraskende dokumentarfilmvinneren fra Oscar, «20 feet from Stardom», i minnet – hyllesten til kordamene – aktualiserer rurale og gospelflørtende «Handsome Savior» seg. Den drar også tankene i retning solodebutens fineste – «Song for Cornelis». Likevel er det de mykere landskapene som stikker seg ut på «Endless Love» – som såre «Ride on sisters» og «At Our Evening Table». Låter: «Inner Vision», «Wat Tyler» og «Ride On Sisters».

Ørjan Nilsson

Blues/Rock
Anders Osborne
«Peace»
(Alligator Records)

Svenske Anders Osborne forlot Uddevalla som 16-åring for å oppdage verden. Han havnet til slutt i New Orleans. I en alder av 47 har Osborne flere flotte album bak seg – de siste på blueslabelen Alligator. Tittellåten er steintøff der Osbornes overstyrte gitar i selskap med ringende cymbaler også varsler alvoret i disse sangene. Det er en indre fred han lengter etter, i sin reise «from Woodstock to New Orleans», med et seigt driv som kan minne om Neil Young & Crazy Horse. På sitt beste. Osborne har blues i bagasjen, men i likhet med andre artister basert i sør-statene er det også rock, soul og country i den musikalske gumboen. Den vemodige «Sentimental Times» er nok en perle fra en flott låtskriver. Låter: «Peace», «Sentimental Times».

Per Randers Haukaas

Jazz
Stein Urheim
«Stein Urheim»
(Hubro)

Bergenseren Stein Urheim spiller bokstavelig talt på mange strenger. Kun med hjelp av produsent Jørgen Træen har Urheim satt sammen fem lange låter – ulike i tilnærming, men med en varm, utforskende tone som går igjen som en rød tråd. Stein Urheim har tekniske ferdigheter til å legge listen høyt, men samtidig en følsomhet i fingertuppene som gjør at dette aldri oppleves som en ren oppvisning av egne ferdigheter. Med et musikalsk hjerte som banker like hardt for blues, jazz og folkemusikk er han en sjelden fugl i det norske landskapet. Låtene får dessuten tilført det lille ekstra ved at Urheim kan spille det meste med strenger på, i tillegg til munnspill og analoge synther. Låter: «Beijing Blues», «Great Distances».

Per Randers Haukaas

R&B/pop
Pharrell
«Girl»
(Sony Music)

Hitmaker Pharrell Williams' soloplate kunne ikke passet bedre med slipptidspunktet: «Girl» er en vårplate som bobler av liv og forelskelse. Suksessen med Daft Punks «Get Lucky» og Robin Thickes «Blurred Lines» har ikke gjort interessen mindre for Pharrell. Hans første soloalbum siden 2006 er funky og fengende. Pharrell har rett og slett bedre teft enn kollega Thicke. Den Oscar-nominerte låten «Happy» fra «Grusomme meg 2» er naturlig nok høydepunktet, gladlåten er det helt umulig å sitte rolig til. Men både forelskede «Marilyn Monroe» og «Know Who You Are»s kraftsoul med Alicia Keys er sterke kort. På «Gust Of Wind» stikker Daft Punk innom. Låter: «Happy», «Marilyn Monroe», «Know Who You Are».

Ann Kristin Ødegård

Rock/prog
Motorpsycho
«Behind The Sun»
(Rune Grammofon)

Motorpsycho er i støtet. Den dynamiske rockens mestre byr på flere kortere låter på «Behind The Sun» enn «Still Life With Eggplant», både med drømmende pop og prog- og metalinfluert rock. Rockeren «Cloudwalker» kickstarter albumet og er det nærmeste Motorpsycho kommer en radiohit. Den bryter rett og slett tyngdeloven. Hans Magnus Ryans gnistrende gitarspill står i sentrum i kraftfulle låter som «The Promise». Den melankolske poplåten «Ghost» får frem gåsehuden, mens stigningen i «The Magic & The Wonder» kan gjøre noen lykkelige. «Hell» utforskes videre, best i «Pt. 4 Traitor», men «Victim of Rock» er en forrykende finale med Reine Fiske. Gled deg til 27. mars på USF. Låter: «Cloudwalker», «Ghost», «The Promise».

Ann Kristin Ødegård